

skullet igennem salen med ekspres hastighed nok af hensyn til, at der muligvis kunne blive udskrevet folketingsvalg, som der gik rygter om på et tidspunkt.

Men det, forslaget drejer sig om, er, at kommunerne ikke skal betale vandafledningsafgift af afvægepumpninger. Det er en stor belastning de steder, det sker, og efter Det Konservative Folkepartis opfattelse og medforslagsstillerens opfattelse vil det være rimeligt at lade kommunerne selv afgøre, i hvilket omfang det her skal være solidarisk.

Det er i overensstemmelse med det udvalgsarbejde, der foregår, og jeg forstår, at der er mange i regeringspartierne, der også har sympati for forslaget, men som ønsker at lave en endelig ordning på et senere tidspunkt.

Vi mener ikke, der er grund til at udsætte det her, da det kan være en stor økonomisk belastning de pågældende steder, og vil anbefale, at man stemmer for ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 48 stemte for, 60 imod.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Vi havde ved andenbehandlingen en længere disput om forslaget og om, hvem der kom til at betale. En fornyet udvalgsbehandling og ministeren i samråd godtgjorde, at vi her går væk fra et par væsentlige principper, vi plejer at bruge, hvis det er muligt.

Det ene er forurenere betaler-princippet. Det bliver netop sådan, at de, der nu skal hoste op med pengene, kommer til at betale en del af regningen, og resten af regningen sendes videre til dem, der én gang har betalt for spildevandsrensning. Det finder vi urimeligt, når der samtidig er en stor del af befolkningen i det åbne

land, som overhovedet ikke kommer til at betale.

Derudover er det værd at være opmærksom på, at der i Norge er fremkommet oplysninger, som også bliver offentliggjort inden længe i Danmark, om problemerne med nedsivningsanlæg. Vi er lidt utrygge ved, at vi nu bruger så mange kræfter på at beskytte vores grundvand, og vi så i den grad cementerer muligheden for nedsivning under nogle forhold, der måske kan afstedkomme ganske betydelige grundvandsproblemer. Vi mener, vi skulle have undersøgt det her bedre, inden vi hastede lovforslaget igennem.

Aage Brusgaard (FP):

De, der har haft overskud til at læse Fremskridtpartiets betækningsbidrag, som er ret fyldigt, vil kunne se, at vi er ret positive over for dette lovforslag. Det er et vigtigt forslag, og der er ingen tvivl om, at det vil komme til at berøre debatten til kommunevalg og amtsrådsvalg. Derfor synes jeg nok, at selv de medlemmer, der ikke sidder i Miljøudvalget, lige burde gemme det her i deres skuffer, ikke mindst betækningsbidragene og ændringsforslagene, for det vil blive en del af valgkampen til kommune- og amtsrådsvalget.

Jeg har sagt, at vi er positive over for lovforslaget, men der er ét minus, som vi desværre ikke har kunnet få rettet op, og jeg tror, det er, fordi ministeren har været for hurtigt ude med kuglepennen og har indgået et forlig med SF og Enhedslisten. Derfor har det været umuligt for ministeren at rette det, som vi ønskede at rette, og som var fornuftigt.

Det, vi ser som et problem, er, at der skal være 300 m fra nedsivningsstedet og til en privat brønd eller en privat boring. Det er rent fysisk umuligt for de fleste landejendomme og huse ude på landet. Derfor vil mange komme i den situation, at de skal tage stilling til, om de vil have en bedre rensning på det kommunale vandværk eller bevare den rensning, de har i dag, og så beholde deres gode brøndvand.

Det mener vi er en urimelighed. Selv om der står i den bekendtgørelse, som ligger til grund for de 300 m, at en kommune kan gå ned på 75 m, og at et amt faktisk kan gå helt ned til 2 m, mener vi, det burde stå i selve bekendtgørelsen, at kravet ikke var 300 m, men 150 m, for vi ved, at mange kommuner bruger det dér med afstandskravet til at nedlægge private brønde og borer, fordi de vil have dem alle sammen